

բերէն տառելով և խմբագրվում է քրտերէն,—
մի լեզու, որը ըստ «Revue des Revues»-ի, կազմված է մասամբ հայերէնից, մասամբ պարսկերէնից; — Թերթը մանաւանդ հետաքրքիր է իր հիմնադրի անձնաւորութեամբ, որի մասին Պարիզի ամսագլուր հաղորդում է հետեւեալը: Միկադ-Մրէնատը յայտնի քիւրդ իշխան Բեղերխանի որդին է, որը տասը տարի շարունակ մեծ զեր է խաղացել Փոքր-Ասիայում, և զեռ այժմ էլ այնտեղ նրան պաշտում են իբրև «փիր» (սուրբ): Խշան Միկադ-Մրէնատը ծնվել է Կրետէւում, որտեղ նրա հայրը բանաւարկվեց: Նա հիմնաւոր կերպով գիտէ փրանսերէն: Այս ձմեռ նա փախաւ Կ. Պօլսից մի իտալական շոգենաւով և Կայիրէում սկսեց հրատարակել իր «Փիրդիստան» ամսագլուրը: Այստեղ նա ապացուցանում է քիւրդական ցեղի միութիւնը և պատմական առանձնութիւնը, ու պնդում է, որ նա պիտի Փոքր-Ասիայում մշտապէս կազմի թիւրքից կատարելապէս տարբեր մի ազգութիւն: Նա եռանդով հրաւիրում է իր հայրենակիցներին թողնել իրանց վայրենի բարբերը, սովորել զիտութիւններ, արհեստներ և արտեստներ: — «Ճանկանք, որ քիւրդերը անուշաղիր չը մնան դէպի այս հրաւիրը», վերջացնում է իր խօսքը Պարիզի ամսագլուրը:

Յ. Փ.

բուրախ կը լինէինք, եթէ վայ ընթացքում մի քանի գիւղը և թեթեացնէր ժողովը: Հետաքրքիր դորձեր բայց ցաւալին այն է, որ անելու համար գիւղացին վարձել իր համագիւղացին, որոնց փորումը, ինչպէս նիւ կտորանք միայն կայ: Վաղցի երկու հօրելքօր որ-ջաղացի համար: Զաղացը այց սրանց «վէրիլ», նոյն ածառեան, կորպել է 100 ստարեան, վէճը վերջացաւ «վէրիլը», համաձայն պայորչած վարձատրութիւնը: Խատ զցելով ժողովրդի մէջ, ենթարկում է դժբաղդու-նեց մի դէպք, այն զգուելի նկ շատ յաճախ կրկնվում է ուղերում: Արծուանիկ գիւղի ժիշտասարդ նշանվեց մօ-ացի մի 8 տարեկան աղջր-է շուտով ամուսնանալ: Իրողի հասկացողութիւնը, մէջ ձեռնադրվող համոզված է, որ իր կանը մի անգամ ընդ միշտ ապահով է, նետե ունի որոշ թուով ծովու սովորացաւնից բաղկացած) և, հետևաբար, կարիք նալով մտածել անգամ նիւթականի վրա մարձակ մտնաւմ է հոգեորականութեան և իր ամբողջ բարոյական ուժով նուիրվ ժողովրդին նոկ մեզանում: Մեզանում նայական լուրջ հարցը այնքան խօսակցու առարկայ լինելոց յետոյ, մազաշափ անդ ուաջ չէ գնացել: Գաղափարական անհատ ցէ կարող է դիմանալ միաժամանակ թէ յական և թէ նիւթական զրկանքների, բա քահանան, ունենալով բազմանդամ ընտ կարող է դիմանալ նիւթական զրկանքներոց միշտ ենթակայ է: Չէ որ այդ հանդ ըլ—ընտանելեան ծանր կացութիւնը կրկնու կում է նրա բարոյական վիշտը: Չէ որ, կահաբար, նա իր ունեցած ուժերի մի մասը գործ կը դնէ իր ընտանիքի նիւթ հայժհայթելու վրա, հետևաբար, ել ինչպ բոզ է բարեխողաբար ծառայել իր նպաս Պ. Մալումեանին դիմող երիտասարդը ին ապահով, որ իրան հրաւիրող ամեծ գիւղը ժամանակից յետոյ չէ հրաւիրելու մի եղին, երկրորդին, գուցց և չորրորդին ևս, որ ժողովուրդը հաւատացած է, որ կարու նել այդ անարգել և որ՝ զրա համար չը բուշ օքնիք—սահման: Ժողովուրդը, ինչպէ է տալիս ափսուր իրականութիւնը, այցէ և անում է, մահաւանդ զաղափարակա հանանելի, մերակերպան:

տասարդ հասակում, 28 տարեկան և թողեց մի
շարք հրապարակախօսական յօդաւածներ, զրված
տաղմանով և մեծ շնորհով: Իր ժամանակի ե-
րիտասարդութեան վրա նա ունեցաւ մեծ ազ-
գեցաւթիւն, որ նոյն լիսկ չէ գաղաքարել մինչև մեր
օրերը: Պիսարել մանրամասն քննութեան են-
թարկեց անհատի, ընտանիքի անդամների իրա-
ւունքները, գեղարուեստի մասին տարածված
հասկացողութիւնները և մանաւանդ ողեռորված
պաշտպան հանդիսացաւ զիտութիւնների զար-
գացմանը ծողովրդի մէջ: Նա դէմ էր «զեղար-
ւեստը գեղարուեստի համար» տեսութեան և
պահանջում էր, որ գեղարուեստը և զիտութիւ-
նը համակվեն կեանքին ծառայելու գաղափարով:

Զմիւռնիայի օտար որբանոցների մէկի մէջ
պատահած զգուելի դէպքի առիթով կ. Պօլսի
«Մասիս» լրագրին հաղորդում են հետևեալ նոր
մանրամամնութիւնը. «Օտար որբանոցի մէջ
գործված անլուր ոճին վրա նորանոր մանրա-
մամնութիւններ երևան ելան; Մօնսիրնեօր Ֆէր-
քինի կեանքը երեցածն աւելի արկածալից է
եղեր; Խնքը բնիկ իզմիրցի կաթօլիկ ընտանիքի
մը կը պատկանի, որ գացեր Ամերիկա և միամիտ
բարեսկըներու խումբ մը գտնելով, յաջողեր է
որբանոց մը հիմնելու համար պէտք եղած դրա-
մը փրցընել և անցեալ տարի երկու հազար անգլ.
լիրայի չէք մը ստացեր է նախնական ծախքե-
րու համար; Ճիշդ աղբէւրներէ ստուգուցաւ
թէ մօնսիրնեօրը մոգութեան ալ կը հաւատայ ե-
ղեր; Երէկ տեղիս սսակիկանութեան կօմիսէրը և
հօլանդական ու ամերիկական հիւպատոսարան-
ներու թարգմանները քննեցին որբուհիները—10
—12 տարու հէք մանկուհիներ—և վերջապէս
հասկցվեցաւ թէ Ֆէրքին եպիսկոպոսը ոճիրը
գործելէն ետք աւետարանին վրա երգում է ը-
նել տուեր «Հիւանդա աղջկան, մարդու բան չը-
սելու համար»; Խոկ Զմիւռնիայի «Խըստէթ»
լրագիրը հաղորդում է հետևեալը. «Քննու-
թեան միջամասն, ոռունուն առջիւններն մէկո

ՆԱՄԱԿ ԶԱՆԳԵԶՈՒՐԻՑ

Յրժուանիկ, յունիսի 22-ին
Տաճի ապելացութեան ապաժո

Ծորսնիք և դարսամբ պակասութեամ պատճա-
ռով զանազան նեղութիւններ կրելուց յետոյ,
մեր գիւղացին ոչ միայն վաճառեց իր վերջին
գորգը և պղինձը, այլ և զրկվեց համարեա սը-
նունդ մատակարարութ կենդանիներից։ Նա չէր
մտածում իր սե օրվայ մասին։ Նրա զլիսաւոր
ուշագրութիւնը և խնամքը դարձրած էին ընդ-
հանրապէս անասուններին անխուսափելի մահից
ալզատելու վրա, որ և աջողվեց միայն մասնա-
քաղցրաւուրք, ասու
տուն մի մարդ եկաւ
այս կան փետ ներ
գեղ եղիլութեան վր
կառավարութեան ո
արգելի քահանաների
կադրութիւններից և
նեկան քայրայման։

պարէզըց քշուու ասար դաւրիւս սս չ
բանց «ին» տիրացունեթին քահանայանալ
որոց կանօնի տակ զրէք քահանանեթի ն
կան զրութիւնը, այն ժամանակ կը տեսն
կրթված երիտասարդները—զաղափարին
յելու տենչով ողևարվածները, առանց
խորճգին զիմելու, խումբ-խումբ կը զիմ
պի այդ ասպարէզը։ Պ. Մալումեանի բա
կան պատասխանը միանգամայն խելացի
բնական։

—

Ճիւղերը և կերակրեց անասուններին: Ուրիշ
ելք չը կար. բայց ինչ եղաւ դրա հետևանքը:
Անտառապետի և նրա պաշտօնակատարների
կողմից կազմվեցին բազմաթիւ արձանագրու-
թիւններ, որոնց չնորհիւ ամբողջ ընտանիքներ
հասել են ծայրայեղ աղքատութեան: Ո՞րտեղից
գտնէ աղքատ փիւղացին գումար՝ անտառային
տուգանք վճարելու համար: Ո՞ր աղքիւրից նա
լրացնէ արքունի և հասարակական հարկերը:
Ահա այն հարցերը, որոնց գծուարանում ենք
պատասխան գտնել: Ամառվայ ամեն մի օրը
շատ թանգ է փիւղացու համար: Այժմ նա
ստիպված է ակտերի համար թողնել գործը և
քաշչվել դատարաններում, ծախսելով վերջին
կոտէկները: Ի նկատի ունենալով ժողովրդի այս
նեղ զրութիւնը, Մեղրիի մասի հաշտարար դա-
տաւոր պ. Մէլիք-Փաշայեանը, փոխանակ գիւ-
ղացուն գրկելու մի քանի օրվայ աշխատանքից,
Քօրիսից եկաւ: Արծուանիկ գիւղը անցեալ
մայիսի 27-ին և մնաց այստեղ մինչև յունիսի
21-ը: Այս ժամանակամիջոցում նա կարողացաւ
կայացնել 500-ից աւելի վճիռներ, որոնցից մի-
այն մի քանիսը չէին վերաբերում անտառային

ՆԱՄՈՒԿ ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԵԱՆ
Վարգանոսարա, յունիսի 2
Վերին-Աղդամն զիւղի կարօտեալների
Գրունիս մ հաւաքած 21 ր. 50 կառէկը և
լով «Մշակի» խմբագրութիւնից, տեղական
նամսովի հետ ցրեն և ալիք գնեցինք և
ժամանեցինք կարօտեալներին: Իսկ
ուսացայ պ. Ս. Յարութիւնեանցի միջոցու^ն
կասեան Գիւղատնտեսական ընկերութիւն
զարկված 200 ր., մեր գաւառի քաղցած
ցիներին բաժանելու համար: Վաղը գնու
շրջելու զիւղերը և ցուցակաղրելու քաղց
արն, որոնց այս շաբաթ կը բաժանեմ ց
ալիք տեղական մասնաժողովների ձեռքու
ժանելուց յետոյ մանրամասն հաշիւ կուր
«Մշակի» խմբագրութեան և Գիւղատնտե
ընկերութեանը:

մինչ սուլթանը մէկ կողմէն Եւրօպա գտնուուղ
հայերն իբրև յեղափոխականներ (?) մայրաքա-
ղաք բերելու միջոցներ կը խորհի, միւս կող-
մէն կառավարութիւնն, ամեն օր, մայրաքաղա-
քիս արուարձաններու մէջ, նոր ձերբակալու-
թիւններ կընէ, և առանց քննութեան բանտերը
կը լեցնէ, բարձրաշնորհի մը մատնութեան վրա;

Սեբաստիոյ առաջնորդ Պետրոս եպիսկոպոսն
ալ, չի նայելով իր զառամեալ հասակին, տա-
կաւին մայրաքաղաքիս մէջ կը թափառի: Կայ-
սերական պալատան մէջ մնեծ ընդունելութիւն
գտած է չորսհիւ մեծ-եպարքոսին՝ որ, իբրև
նախկին կուսակալ Սեբաստիոյ, իր մարդն է:
Անցեալ օր սուլթանին կողմանէ 250 լիրայի
(2300 բարի) նուէր մ'եղաւ սրբազնին, նուէր
մ'ալ, կըսուի թէ, պատրիարքարանէն պիտի լինի:
Աչա հին օրէնքէն մնացած եպիսկոպոս մը՝ որ
լաւ գիտէ իր գործը տեսնել՝ պարագաներէն

ամէնալու սովորութիւն բնաւ չունին. Ինչ ընէ
Օրմանեան՝ երբ կը տեսնէ որ այդ կտակին
մէջ այնպիսի թերութիւն մը կայ, որ օրէնքին
առջև էական տեղը կը բռնէ և միայն ժառան-
գորդներու խղճին և արդարութեանն
առջև կրնայ նշանակութիւն չունենալ, բառեր՝
որ Գառակելուհան ուսուրիուն մէջ եռոք մին

էր մեղ տեսնել՝ որ ամե-
ետն՝ արդին ի վազուց և
ողակ լինելով այդ եսլիս-
անց գործերուն՝ իր հայ-
պիտի արձակէ և պատ-
ի որոշումներուն պիտի չը

րիարքարան տեղայող համակներն ի նկա-
նենալով՝ ճնշման ներքեւ կամ բռնու-
տածկող հարիւրաւը հայ աղջիկներն իր
պամութեան տակ առնէր և խստիւ բոլոք
նար անոնց համար՝ որոց որ անկ էր, մ
այդ խեղճերուն խնդիրները պատրիարք
փոշիներուն մէջ ծածկուած՝ անտես եղա-

Անշուշտ կարդացի
մէջ ժամանակէ մը լ
հրէայ աղջկայ մը լին
կերպով պարզուած չ
թիշեալ հրէուհին
արուարձանը կը բ
պատրիարքարանի գ
կրտիչ եղանակով օղուներն իրենց
մէջ հաստատել թէ Գարակէօլ օղուներն իրենց
երկու եղբարց կտակները կը լին են, և զանոնք,
իբրև ազգին նեխեալ, ալզականեալ անդամները՝
դատապարտել:

— Ըսեմք արդեօք, երանի թէ այդ զժբաղդ
հնուերը մէկ-մէկ հրէուհի գառնալով Պօլ
յին, ու պատրիարքարանի գրագիրներուն
անոնց ազգականներուն մէկուն հետ սլ
րէին՝ Ցերես Օրմանեանի գութն ու խնա
ւելի կը վայելէին՝ ինչ որ կը վայելէ այս
էջացի հրէուհին... Ո՞ւր թողումք հավա
Զարուհին, քսանամեայ օրիորդ մը, զոր
տարի, յունվար ամսոյ մէջ, վինուորներու
նաձ՝ Վանէն Պօլիս բերին, և ասկից Ե

Սպիտակոպոսցուներու խնդիրը մինչև ցարդ ինը
պաշտօնատուններէ անցնելով, կրօնական գոր-
ծոց տեսուչ Զիվէք բէկի պաշտօնատան մէջ կը
ընահայք Ճեղահիրճեան վարդապետ, անցեալ օր,
Զիվէք բէկի երթալորի, շատ աշխատեցաւ որ
գոնէ, հնարին իրեն պաշտպան Նորատունինա-
նի, իր գործն յաջողցունէ, բայց իզնւր: Կառա-
վարութիւնն անցագիր չի տար բնաւ: Միւս
կողմանէ, կիմանամէք թէ ամենայն հայոց Կաթո-
ղիկոս հեռագիր մուղղելով Օրմանեանի, պատ-
փրեր է իր նամակին սպասել՝ որուն մէջ յիշեալ
եպիկակոպոսցուներու մասին հրահանգներ կան
եղեք արուած, և ըստ այնմ ճանապարհ դնել

բար և քրիստոնէութիւնն
լցւոյն մէջ, ուստի կը դի-
րբազանը, հոգի մը փրկելու
ցմամբ՝ այդ աղջիկն իր
երբեւ կառնու, և ասպնջա-
ռէ անսր: Հրէաները՝ նա-
րօնին, ոսք կեննեն, և աղ-
0րմանեան կընդդիմանայ
ակաւին կը շարունակէ և
ու եղած է... Չեմ դիտեր,
դիմութիւնն նորին սրբադ-
աւելի մեծ պարտականու-
չէր լիներ արդեօք, որ Վա-
սիլերէն հանապազօք պատ-

դէմ աբսորեցին՝ Օրմանեանի քիթին տա-
րուհի մեղք գործեց միթէ...

ստ ու-
թեամբ
պաշտ-
քառ-
ինչեռ
արանի
ած են:

մինչ սուլթանը մէկ կողմէն Եւրօպա գտնուող
հայերն իբրև յեղափոխականներ (?) մայրաքա-
ղաք բերելու միջոցներ կը խորհի, միւս կող-
մէն կառավարութիւնն, ամեն օր, մայրաքաղա-
քիս արուարձաններու մէջ, նոր ձերբակալու-
թիւններ կընէ, և առանց քննութեան բանտերը
կը լիցնէ, բարձրաշնորհի մը մատնութեան վրա:

Սեբաստիոյ առաջնորդ Պետրոս եպիսկոպոսն
ալ, չի նայելով իր զառամեալ հասակին, տա-
կաւին մայրաքաղաքիս մէջ կը թափառի: Կայ-
սերական պալատան մէջ մեծ ընդունելութիւն
գտած է չնորհիւ մեծ-եպարքոսին՝ որ, իբրև
նախկին կուսակալ Սեբաստիոյ, իր մարդուն է:
Անցեալ օր սուլթանին կողմանէ 250 լիրայի
(2300 բարի) նուեէր մ'եղաւ սրբազնին, նուէր
մ'ալ, կրսուի թէ, պատրիարքարքանէն պիտի լինի:
Ահա չին օրէնքէն մնացած եպիսկոպոս մը՝ որ
լաւ գիտէ իր գործը տեսնել՝ պարագաներէն

Բազմաթիւ քուրղեր և ալպանիացիներ, սուլ-
թանին աչքին լցուածին, հեռացուցուեցան այս ան-
գամ Պօլսէն, տեսնելով՝ որ ասոնք բոլորովին երես
գտած և ամեն բանի մէջ անպատճ մնացած,
սկսեր էին Իծագիէի (Սկիւտար) բարձունքներու
վրա իսլամ կիներ ու աղջիկներ առեանգել և
զանազան գաղանութիւններ ընել:
Քրիստոնեաները, մանաւանդ հայերն՝ ասոր
ըստիկը մը չունին և զատաստանի՝ արդարու-
թեան միայն կը թողում... Գիրուկ

Մենք հաղորդեցինք իշխ. Խվան Սաջաբելու անհետանալու մասին: Անա մի քանի նոր մանրամասնութիւններ: Մինչև այժմ նրա հետքը չէ գոնված, չը նայելով որ թէ ոստիկանութիւնը և թէ նրա աղջականները և ծանօթները ուշադիր կերպով հարց ու փորձեր են անում ամեն տեղ: Ենթադրում են, որ Մաշաբեկի չէր վատահանայ երկար ճանապարհորդութիւն անել, որովհետեւ նա զետ վերջնականապէս չէր կազդուրվել իր հիւանդութիւնից և ամեն օր պարտաւոր էր վերը կապել: Նա, ինչպէս յայտնի է, հիւանդացել էր աղիքի բարբուռումով և թարախային պլեփիտով. բժիշկներ կարեցին և հանեցին նրա երկք կողը. նա բաջութեամբ դիմացաւ բալոր ցաւերին և յոյս ոնքներ շուտով՝ բոլորովին կազդուրված սկսելու կանօնաւոր գործ. նրան խոստացել են Բագում պաշտօն՝ մեծ ոռջիկով: Իշխան Մաշաբեկի յայտնի էր իբրև եռանդսու և ուժեղ անձնաւորութիւն, չը վախեցող կռից և հակառա-

ԳՐՈՒԹԻ գաւառի Ախալքալաք զիւղից մեզ զրում են. «Մեր զիւղի լաւ կլիման, զեղատունը և կենսական մթերքների էժանութիւնը դրաւեն ամարանոց բաւական եկողներ: Ցորենի լահունձ է սպասվում: Խաղողի բերքն էլ Ախալքալաքում բաւարար է, իսկ մերծակայ դիւղերում ցրտահար է եղել:»

© И.С.К.И.Ф

—

Յունիսի 25-ից Պետերբուրգում սկսեց իր գործունէութիւնը մի արտակարգ ժողով, քննութեան հարցը՝ թէ ինչպէս պէտք է կազմակերպիլ մի կողմից անդրկովկասեան և անդրկառային երկաթուղիների, Կասպից և Սև ծովերի շողենաւերի, իսկ միւս կողմից Ռուսաստանի ներքին նահանգների երկաթուղային գծերի մէջ անդրդհատ հաղորդակցութիւն և ապրանքների տեղափոխութիւն:

Դպր Հ. Առաքելեան հրաժարական է տաել իր
պաշտօնից: Խորհուրդը սրոշել է՝ նոր քարտու-
լարի ընտրութիւնը կատարել սեպտեմբերին և
այդ ժամանակ ընդունել այժմեան քարտուզարի
հրաժարականը:

տալիս, որ Կուբայի գրաւումը ժամանակի հարցէ, որ պատերազմը շարունակել չէ նշանակում աջողութեան յոյս ունենալ, սպանիացիների հերոսութիւնները կարող են միայն պատիւ թերել սպանիական զէնքին, իսկ վերացնել անխուսա- փելի ճգնաժամը չեն կարող: Մադրիդում ժողովուրդը, որ մի ժամանակ պատերազմ էր պահանջում, այժմ խօսում է հաշութեան մասին: Բայց Սպանիան թշուառ է իր ներուն ենակա-

ոսով Ի՞րդ աւագ քահ. Տէր-Սարգսեանցի քա-
նանայութեան քառասնամեակը: Այդ առիթով
աւելորդ չենիք համարում այդ քահանացի գոր-
տունէութեան մասին մի քանի խօսք ասել: Տէր
էպորգը պատկանում է այն շրջանի քահանանե-
նին, որոնց պատրաստում էր երջանկայիշատակ
և բասէս կաթողիկոսը: Զայտական եպիսկոպոսը՝

Երշաբեկ յաղթի պատրաստումը այդպէս է վե-
աբերվում պատերազմին, նախագահ Մակ-Կին-
էջ, ամերիկական նաւատօրմի նոր տարած յաղ-
թութեան առիթով հրատարակեց մի հրովար-
ուակ, որով հրաւիրում է ամենքին գոհութիւն
աստուցանել Ասսաւծուն այդ աջողութեան հա-
մար և մի և նոյն ժամանակ խնդրել նրան, որ
ուտով վերջանան պատերազմի անվերջ դժբաղ-
ութիւնները: «Թող Աստուած վերագարձնէ մեր
իրեցեալ հայրենիքին խաղաղութեան բարերա-
պիւնները, — ասում է մեծ հանրապետութեան
ախագահը, — թող նա վերագարձնէ պատերազ-
մի չնորհի վայրենութեան ենթարկվող մեր երկ-
ի բոլոր բնակիչներին ապահովութեան և հան-
ստութեան բոլոր բարիքները»:

Այդ լուսոքնը շատ բնորոշ են Վաշինգտոնի հայրենիքի համբարձությունը կազմակերպությունը, որ դա գործադրություն է, և մի և նոյն ժամանակ չարբենալ այդ յաղթություններով, այլ սպասել, թէ երբ յաղթվածը հաշտութիւն կը խնդրէ և պատրաստ վնել ընդունելու այդ խնդրքը—դա ամերիկական ազգի լաւ յատկաւթյուններից մէկն է: Եւ յոյս կայ, որ այդպիսի թշնամին հաշտութեան պայմանների մէջ այնպէս անողորմ չի վենի, ինչպէս Բիսմարկ 1871 թվան: Ժամանակ է գերջ գնել արիւնելողութեան:

ՆՈՐ ՀԱՍՏԱԿԻ ԲՈԼԳՈՎՐԻԱՅՈՒՄ

Приємність відомості про те, що відбулося відкриття церкви, була дуже велика. Це було засвідчено відповідною пресою та публічними зустрічами. Але існувало і негативне ставлення, яке виникало з-за розриву з історичними традиціями та відсутністю релігійного вимірювання. Однак, після відкриття церкви, це ставлення почало зменшуватися, а інтерес до церкви та її історії зростав.

բրայում հաստատում է և «ԽօօԵ Վրեմյ» լրագրի թղթակիցը, միայն նա այդ երևոյթը բացառում է նրանով, որ աւտորիական և անգլիական պահտացիան մեծ զեր է խաղում այդ զգացումի գարգացման գործում: Ստամբուլօվականների թիւն աճում է: Նրանք յայտնապես պարծենում են «Արևմտեան Եւրոպյի» հետ ունեցած իրանց կապերով, շարունակ յարձակվում են իշխան Ֆէրդինանդի վրա և վերջերս սկսել են նոյն իսկ պահտացիա անել յօդուտ հանգուցեալ իշխան Ա-էքսանդր Բատէնբէրգի որդու, Կրուշա-Ալէն իշխանի: Փոքրիկ իշխանի պատկերները տարածվում են տներում և ստամբուլօվական լրագիրները շնորհում են նրա գանձական իրաւունքները, գործում են նրա արժանաւորութիւնները և յատկութիւնները. մի խօսքով լայն պահտացիա է անելում և այդ պահտացիայի նպատակն է վախեցնել Ֆէրդինանդ իշխանին ու կասեցնել նրան և ուսասիրութեան շաւզից: Խոկ Ֆէրդինանդ իշխանը որոշել է շուտով այցելել Պետերբուրգ և ամրացնել Ռուսաստանի և Բոլգարիայի կապը:

ԴՐԵՅՖՈՒՍԻ ԳՐԾԸ

Մէլինի մին

բոլ հաստատ փաստ համարվել, քանի որ չէ ցոյց արված մեղադրվողներ և դատաստանական ընտութեան առարկայ դարձնել և այդ դատաժառով նա չէր հազորդում պատգամաւոր- երին այդ գործին վերաբերված դօկումենտնե- րը; Այդպէս չը վարկեց Բրիսոսնի մինիստրու- թինը և յոնիսի 26-ին, ինչպէս գիտենք հեռա- իրներից, զինորական մինիստր Կավենեալ, լատասոխանելով եղած հարցապնդումին, տուեց ացատրութիւն Դրէյֆուսի գործի մասին; Ի կատի առնելով, որ շուտով պիտի ընտիր ջօ- այի գործը, որ այնքան աղմուկ հանեց և Դրէյ- ֆուսի գործի վրա նոր լոյս դցեց, մենք հարկա- որ ենք համարում ծանօթացնել մեր ընթեր- ողներին ֆրանսիական այժմեան կառավարու- եան տուած բացատրութիւնների հետ, քաղե- վ մեր տեղեկութիւնները այն հեռագիրներից, ունիք տպված են մայրաքաղաքի լրատիրներում:

արասր մասին, որ մեղադրել է Դրէյֆուսին, ավենեակ ասաց, որ նա դատել է խղճի մտով, ու անց կողմակալութեան։ Երկրորդ դատարան, որ անմեղ էր հրատարակել Էստէրհազիին, փափի ընդունեք, որ չը կան փաստեր հաստատել այն մեղադրանքը, որ բարզված էր ուրիշ եղբերի վրա։ Կառավարութիւնը կը կարողաց ստիպել, որ յարգեն վիճութեական խորհրդի իրուները և նրա անդամներին։ Կառավարութեան պարտաւորութիւնն է լոյս սփուել գործիաց։ Կառավարութիւնը լիապէս համոզված է, Դրէյֆուս մեղադր է։ Այնուհետև Կավենեակ այնպէս է վաւերագրելին։ Երկու գօկումենա-

